पश्चित्। तादृशोऽग्निर्मित्तेन खकीयेन भागधीन धेवित (नं यजमानं यज्ञयोग्यं पन्धानं प्रापयति। तत्र चानद्वान् दिचणा देया। स च भारवाहिलात् सम्देशी सन्पाद्यो॥

ऋच विनियागसङ्ग हः।

उवामकीण देशमः खात् पुरा सूर्योदये मित।

रतः प्रयतिमन्त्रेण पश्चिमानलमन्यनम्॥

द्वे रयौ तं मियतं मन्त्रयेतानलं तदा।

सारखता लेति मन्त्रादेतमिश्चं मिन्थयेत्॥

यदग्न दत्यन्तराये रथेनाग्निं समुद्धति।

लमग्न दत्यिति तथा वर्णान्त्रा दति कोर्त्तिताः॥

दित श्रीमायनाचार्यावरचिते माधवीये वेदार्यप्रकाशे कृष्णयज्ञ श्रीमायनाच्छे चतुर्थप्रपाठके चतुर्थाऽनुवाकः ॥ ॥ ॥

श्रय पञ्चमाऽनुवाकः।

पतुर्धे अग्निविषयं प्रायिक्तमुक्तम्। पञ्चमे सेामविषयं प्रायिक्तमुख्यते। तत्र प्रातः सवनविषयं प्रायिक्तनं विधक्ते। "यस प्रातः सवने सेामोऽतिरिक्यते। साध्यन्दिन् सवनं का-स्यमाने। उध्यतिर्चिते। गै। ध्यति सक्तामिति धयदतीषु कुर्वन्ति। हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम्। सन्धीव खलु वा एतत्। यस्यवनस्यतिर्च्यते। यद्भयदतीषु कुर्वन्ति। सन्धेः प्रान्धे" दिति। यस्य यजमानस्य प्रातः सवनेऽनुष्ठिते सति तत्राभिषुतः

¥ 2

वा

11-

मी-

1 1

ह्या रे

नतं

শ্<u>বা</u>-

न-

स्-

देव

ज्ञ म

ड्रान्

निति